

Անկէ կ'ընես եթէ այդ իզձը մէկիր զնելով , հարատանալու ետևէ ըլլար եւ անով քու հանւ գիտով ու վայելոք հոգաս :

Սովորակն ըստ . «Են ապահով եմ որ ան ինձի կ'ախորժի . ապա թէ ոչ , իմ ձայնա ու իրեն ուղղուած սիրոյ երգս առջի անգամ լըսելուն , կամ իսկոյն զիս կը պատժէր եւ կամ կը հրամայէր իր Վարդարսնէն զիս ափորել ա

Բաւական սողեկութիւն ստացած ըլլալով , նենդաւոր նուռութարը՝ ըստ անոնա համոզական ձեռով մը . «Աւրաբա կ'ըլլայի որ քու ակընկալութիւններդ ի զերէ չելլէին :

Եւ այդ ըսելով անկից բաժնուեցաւ եւ Փուշն օքոյ երթալով մի ըստ միջէ պատմեց ամէն ինչ որ ինցած էր Սոխակէն :

ԶԵՂԱՄԱՐԻԱ ՄԱՐԳԱՐ ԽՕՃԵՆԾ ԵՐԵՒԱՆԾԻ

(Շարունակելի)

ԶԵՂԱՄԱՐԻԱ ՄԱՐԳԱՐ

ՔԱՄԻԿ

Անա իմ զեւս—քամին , քամին կուգայ : Ա՛խ , այդ անաւոր հարաւակողմը խելաթափ կ'ընէ զիս : Պղնձի անօթի նման կը դոնչ ուղղուած կը պատակիմ , կը թականամ եւ կը զարդիմ : Կ'ելլեմ սեղէս , գուրս կը նայիմ պատուանէն—քաղաքին վրայ տարօրինակ սպիտակութիւն մէ կայ : Փողոցները ո՞րաք մաքուր են : Անապատական հոգի մը կը փէշ ամէն տեղ :

Կարծես աներեւոյթ զօրութիւն մը վիզս կը ճմէէ , հեղաձամձուուկ կ'ըլլամ եւ բիբերս կը զեղնագունին : Զեմ կրնար տունը նսալի . պէտք եմ ազատիլ այս խորհրդաւոր Ակութեանէն : Եւ կը կարծեմ թէ գուրսը վազելով պիտի հանգարտմ պիտի հաղաղիմ :

Դժնիրը , պատուանները գոց են : Ես կ'երթամ՝ տօթալունչ քամին զէմքիս վրային ձեռոք հալածելով : Քերանն կիսարաց կը մնայ :

Վեր կը նայիմ , աշուրներս պղտորած , մաղերս զգայուն գարձած , եւ փոշոս արեգակ մը կ'երեւայ որ թխպոտ երկնից վրայ կար-

ծես կը դառնայ ու կը դառնայ : Կամաց կամաց արագագոյն թաւալելով , շրջըրջելով , փոթորկելով , սկսաւակը անուի պէս կը պատրափի :

Ես կը շատպիմ , կ'երթամ , բայց ո՞ւր : Դեռ խելքս տեղն է , զետ զիտակ եմ որ սաստիկ չարչարանք մը զիս հալածական կը վարէ : Ես կ'երթամ՝ կը փափաքիմ ոռնալ : Բայց քիչ ետքը ուշաց կը տկարանայ , ականջներն ար կը խօսին , եւ եւ կարծեն լասուի վրայ կանգուն՝ գանդաշելով կը յառաջանամ , ականայաց եւ անյօժար :

Ճամբուն վրայ կը նշամարեմ նկնահասակի թիքիք , մաթզենիք , ափրիկենն ստասակիներ՝ որ ահագին կատաղութեամբ կ'երեւան ու կ'երեւան : Արմաւենիք գէպ ի մէկ կողմ կը կորանանեւ իրենց վարսերը մինչեւ գետին կ'իջնան , բայց յանկարծ ընդպրձակ գուոց մը միտքս կը թոթվէ :

Եր բարբարը գտած է հոգիս :

Թիսակաղոյու ծովը կ'երեւայ՝ կարծես խորշէկէ ախսածէս : Խոշոր ալիքները ցամաքը զը թանան : Ոչ ոք կայ ամայի ափին վրայ : Զկնորս ու նասավար , բոլոր փախած են :

Ես կը կայնիմ երկիւզալից , կը մարմրիմ , ուշաթափ կ'ըլլամ—քամին է , սեւ զեւը :

Մարտա

ՎԱՀՐԱՄՄ ՄՎԱՋԵՆԵԼԱՆ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՔՐՈՆԻԿ

— —

ՀԱՅԵՐՆ Ի ԲԱՄԻԴ. — Բարիզի Հայոց Հայրենասիրական ընկերուցութիւնը խնդրագիր մը զկնեց Հա Հէի Նեսականասուղովն նախապահին եւ նոյն ինդրագրին մէկ պատճէն հաղորդոց , նամակին մը . Պ. Տելքասէին :

— Բարիզի Հայու սանողաց Միութիւնը սկսաւ իր երկոյթիներու շարքը : Սուաջին բանախօսը եղաւ . Պ. Ե. Ստենան , որ մարդկային ընկերութեան մէջ կրօնականը թմբեցնող ու պատակիտ զերու բացարձեց :

Երկրորդ բանախօսը եղաւ . Տր. Մ. Էլմասեան , որհայ եւ օսար ունկնդիրներու խուռան բազմութեան մը առջև , ֆրանսերն լեզուով խօսեցան մեջքոպարանական գիտութեան բնալիրութեան եւ մարդկային պատղապահութեան մէջ անոր կասարած զերին վրայ :